

Uitslag van onze tombola van het Etentje van LENNIK2000

EEN BLOEMSTUK :

Van Ophalvens Danny (Wambeek)

EEN WINTERSPORT VAKANTIE :

Malbrecq – De Boeck (Oetingen)

Van Kelecom Pierre (Lennik)

Peter Meert (Lennik)

1 MINI-STEPPER MET SOFT EXERCISER (FITNESS) :

Cobbaert Kaori (Lennik)

EEN LUXE HOUTEN PARASOL VAN 3 METER :

Van Cauter Eric (Halle) en Meulepas Kathleen (Pepingen)

KOFFIEZETAPPARAAT : Pierre Duyshaver (Lennik)

MICROGOLF MET GRILL :

Mark Gabriëls (Dilbeek) – De Bruyn Urbain (Lennik)

CD-SPELER MET KLOKRADIO : Van den Bossche Piet (Lennik)

Van Laethem Marie-Louise (Liedekerke)

DINNERSET : Van Schepdael Aug. (Itterbeek) – Zanker Shop (Lennik)

KINDERSLAAPZAK : Jacobs Denis (Roosdaal)

THEESET : Speltens-Van Belle (Lennik)

TAFELLAMPEKAP : De Tobel Jeannine (Vlezenbeek)

BUREELLAMP : De Boeck Josée (Lennik)

DEKBEDOVERTREK :

Meert Emiel (Lennik) – Kestens-Van Belle (Lennik) – Van Laer Marc (Lennik) – Van Meulder Annemie (Halle)

De Dobbeleer Juliana (Lennik) – Panis –Jans Mady (Dilbeek)

De Leeuw- Walravens (Lennik) - De Temmerman Hedwig (Buizingen)

DATABANK "PALM" : Vandenberghe Dirk (Lennik)

DIGITAAL FOTOTOESTEL : Arthur Lichtert – Vandersteen (Lennik)

RUGZAK "BOSCH" :

Danau Anja (Lennik) – Van Kelecom Bernadette (Lennik)

Deze prijzen worden door één van de bestuursleden thuis geleverd.

IN DE HOEK VAN L.E.N.N.I.K. 2000

Het leven zoals het is!

Aangezien ik werk op zaterdag, kan ik deze keer niet mee op familieweekend.

Ik zorg voor het proviand van 'mijn mannen' en wuif ze uit.

Een beetje beschaamd toch, constateer ik bij mezelf een zekere opluchting... ik vind het niet echt een drama om een paar avonden voor mezelf te hebben.

Familieweekend! Een traditie die in veel families bestaat, ook in de familie van mijn echtgenoot. Ik kan dit alleen maar toejuichen.

Ik merk dat, sinds mijn ouders allebei overleden zijn, broers en zussen van elkaar vervreemden. Sommige van hun kinderen en kleinkinderen zou ik zelfs niet herkennen moest ik ze op straat tegen komen. Jammer!

Met z'n allen naar de Ardennen ... ouders, kinderen, kleinkinderen en zowaar ook al drie achterkleinkinderen. Hoe zal het deze keer zijn? Ik weet nog hoe moeilijk het de eerste keer zonder 'Peter' was. Deze keer is er voor het eerst ook een zoon minder. Een tweede zoon verblijft in Griekenland. Meter zal zich omringt weten door een hele meute 'jong grut'. Mensen van onder de dertig die blij zijn om nog eens samen te zitten en die tot een gat in de nacht zitten te 'Risken'. Die geen oren hebben naar: 'Vandaag de groene wandeling of de gele?'

De oudsten, die normaal gezien elke avond weggezakt voor de buis zitten, gaan nu stoer wandelingen van 15 km en meer maken.

's Avonds verdoven ze de kuitkrampen met liters 'La Chouffe' en 's morgens herbeginnen ze het spel. Hinkend en met een houten kop gaan ze weer op stap.

Heerlijk voor hen... maar ik ben thuis!

Vanavond geen beeldbuis!

Ik steek de haard aan, omring me met theelichtjes, zet een cd van Brel op, pak een boek en nestel me met een fles wijn in de schapenvellen zetel!

Deze avond is van mij.

Op pagina drie rinkelt de telefoon.

Ik twijfel tussen opnemen of laten rinkelen.

Beelden van een kettingbotsing en een zoon onder het bloed flitsen door m'n hoofd.

Ik neem dus op.

'Tantanne, ik heb een noodoproep gekregen. Een collega die plots ziek werd en ik moet haar nacht gaan doen. Ik weet dat je alleen zit. Mag Katrientje vannacht bij jou komen slapen?'

Mijn hele lijf schreeuwt: 'Nee!'

Mijn mond luistert niet naar mijn lijf.

Een half uur later staat Katrientje op de stoep.

Ze glundert. Onder haar arm klemt ze HAAR nieuwste muzikale aanwinsten.

Brel vliegt terug in zijn hoesje.

Ze slaapt slecht... ik dus ook.

Tegen middernacht ligt ze bij mij in 't grote bed.

Tegen zeven uur zit ik op pagina drie van 'Pluk van de Petteflet' met K3 op de achtergrond.

Tegen acht uur gooi ik de slaapkamerramen wijd open en kijken we samen naar het wakker worden van de zaterdag.

"Zijt gij niet moe, Lieveke?"

Ze zucht: "Die balken kraken hier zo luid. Ik denk dan altijd dat er ene op mijn bed gaat vallen. En ik hoor iemand de trap op komen. En die bomen doen gelijk de zee."

Ze heeft gelijk.

"Dat is zo in heel oude huizen, Katrientje. Die kraken.

Ik ga even naar de keuken en dan kom ik terug hoor."

Ik rol m'n bed uit... en kom langzaam recht.

Mijn scharnieren willen 's morgens niet meteen doen wat ik van ze verlang.

Katrien lacht: "Gij kraakt gelijk uw huis, Tantanne."

Ze heeft gelijk.

Wat later kruip ik, gewapend met warme chocomelk en koffie, terug in bed.

We maken slurpgeluidjes, zien de mist geheimzinnig doen, fluisteren over vogels die geen mistlampen nodig hebben en horen het steeds uitdrukkelijker 'DAG' worden.

Katrientje wijst naar de oude bomen. "Ze roesten!" zegt ze.

Ze heeft gelijk.

"Gelijk gij, Tantanne."

Ik krijg de kans niet om te reageren. Mijn gsm laat 'Willem Tell' horen.

Mijn echtgenoot vanuit de Ardennen... "Ligt gij nog in bed?"

Ik krijg de slappe lach.

Hij klinkt als 'het schurend scharnietje.'

Anne Wyckmans • 02/532 05 12 • annewyckmans@hotmail.com